

се обезбеђује да Организација извршава своју улогу координатора LRIT;

(х) да предузима нужне кораке и процедуре у преговорима и закључивању Споразума о службама LRIT и/или уговора, укључујући одобравање закључивања, модификације и остваривања ових споразума и/или уговора; и”

Тачка (ф) постаје тачка (и)

Члан 9. – Секретаријат – постаје члан 12. и замењен следећим насловом и текстом:

**„Члан 12.
Дирекција**

1) Директор се именује на период од четири године, осим ако Скупштина одлучи другачије.

2) Директор може вршити функцију највише два узастопна мандата, осим ако Скупштина одлучи другачије.

3) Генерални директор је законски представник Организације и извршни руководилац Дирекције и одговоран је Скупштини, која је надлежна за његов рад.

4) Генерални директор, у складу са упутствима и смерницама Скупштине, одлучује о структури, запосленом особљу и о условима за запошљавање руководиоца, радника консултаната и саветника у Дирекцији, и именује особље у Дирекцији.

5) Код избора генералног директора и осталог особља у Дирекцији водиће се строго рачуна о испуњавању највиших стандарда интегритета, способности и ефикасног рада кандидата.

6) Организација ће, са страном на чијој се територији налази Дирекција, закључити споразум, који потврђује Скупштина, о одакшицама, привилегијама и имунитету Организације, генералног директора, руководиоца и представника страна за време боравка на територији владе- домаћина ради обављања њихове делатности. Овај споразум престаје да важи ако се Дирекција пресели на територију друге владе домаћина.

7) Све стране, осим стране која је закључила споразум из тачке (б) закључиће Протокол о привилегијама и имунитетима Организације, директора, запосленог особља и експерата који обављају послове за Организацију, као и представника страна за време боравка на територијама страна, ради обављања њихових задатака. Протокол ће бити независан у односу на ову конвенцију, а услове престанка ће самостално одређивати.”

Члан 10. – Трошкови – нумерисан је као члан 13. и замењен следећим текстом:

**„Члан 13.
Трошкови**

1) Организација ће водити одвојено књиговодство трошкова за надзор над вршењем служби GMDSS и координатора служби LRIT. Организација ће, Споразумом о јавним службама и Споразумом о службама LRIT и/или уговорима уредити да даваоци услуга и правна лица са којима је Организација закључила Споразумом о службама LRIT и/или уговоре, носе следеће трошкове:

(а) рад Дирекције;

(б) одржавање скупштинских заседања и састанака скупштинских тела;

(в) спровођење мера које је донела Организација у складу са чланом 5, које обезбеђују да даваоци услуга извршавају своје обавезе пружања услуга мобилних комуникација преко сателита за GMDSS; и

(д) спровођење мера које је донела Организација у складу са чланом 4, у вези са њеном улогом координатора LRIT.

2) Трошкове дефинисане у параграфу (1) деле сви даваоци услуга и правна лица са којима је Организација закључила Споразум о службама LRIT и/или уговоре, у складу са правилима која је утврдила Скупштина.

3) Стране неће сносити трошкове који се односе на вршење функција и делатности координатора LRIT, због свог статуса стране уговорнице ове конвенције.

4) Свака страна ће сносити своје трошкове присуствовања на заседањима Скупштине.”

Члан 11. – Одговорност – постаје члан 14. и замењен следећим текстом:

**„Члан 14.
Одговорност**

Државе нису, у том својству, одговорне за поступке и обавезе Организације или давалаца услуга, осим у односу на нестране или физичка или правна лица која можда представљају у мери у којој та одговорност проистиче из уговора који су на снази између заинтересованих страна и нестрана. Међутим, то не спречава страну од које је тражено да на основу таквог уговора исплати надокнаду не страни или физичком или правном лицу које може заступати да се позове на било које право које може имати по том уговору у односу на неку другу страну.

Члан 12. – Правно лице – постаје члан 15.

Члан 13. – Односи са другим међународним организацијама – постаје члан 16.

Члан 14. – Иступање – постаје члан 21.

Члан 15. – Решавање спорова – постаје члан 17.

Члан 16. – Пристанак на обавезу – постаје члан 18.

Члан 17. – Ступање на снагу – постаје члан 19. и став 1) измењен је као што следи:

„1) Конвенција ступа на снагу шездесет дана од дана када државе, које представљају 95 процената иницијалног инвестиционог удела, постану стране уговорнице ове Конвенције.”

Члан 18. – Амандмани – постаје члан 20. и став 1) измењен је као што следи:

„1) Амандман на Конвенцију може да предложи било која страна. Генерални директор упућује амандмане свим странама и посматрачима. Скупштина разматра поднети амандман најраније шест месеци по његовом достављању. Овај период у посебним случајевима Скупштина може скратити на три месеца, чему треба да претходи одговарајућа одлука. Даваоци услуга и посматрачи могу пружити тумачење и информације странама на које се односи предложени амандман.”

Члан 19. – Депозитар – постаје члан 22. и став 1) замењен је следећим текстом:

„1) Депозитар ове Конвенције је Генерални секретар ИМО.”

Прилог Конвенције:

У наслову и чл.: 1, 5(6) и 5(8), речи: „Члан 15” замењују се речима: „Члан 17.”

У чл. 2,3(1) и 5(11), реч: „Секретаријат” замењује се речју: „Дирекција.”

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”

65

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Првој седници Другог редовног заседања у 2011. години, 18. октобра 2011. године.

ПР број 125

У Београду, 19. октобра 2011. године

Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН

о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају, сачињен у Београду, 23. марта 2011. године, на српском и руском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају

Влада Републике Србије и Влада Руске Федерације (у даљем тексту: стране), унапређујући трговинске и економске односе између двеју држава,

узимајући у обзир потребу заштите животне средине и обезбеђивања безбедности саобраћаја,

руководећи се тежњом ка развоју сарадње у области међународног друмског превоза и у жељи да олакшају друмски саобраћај, договориле су се о следећем:

I. Опште одредбе

Члан 1.

1. Одредбе овог споразума примењују се на међународни превоз путника и ствари између држава страна и транзитни преко њихових територија, као и у треће државе (из трећих држава) који превозници обављају друмским моторним возилима регистрованим у Републици Србији или Руској Федерацији.

2. Овај споразум не утиче на права и обавезе страна које проистичу из других међународних уговора чије су потписнице Република Србија и Руска Федерација.

3. Питања која нису регулисана овим споразумом и међународним уговорима чије су потписнице Република Србија и Руска Федерација решавају се у складу са законодавством државе одговарајуће стране.

Члан 2.

Изрази који се употребљавају у овом споразуму означавају следеће:

1) „надлежни органи“:
са српске стране – Министарство за инфраструктуру и енергетику Републике Србије,
с руске стране – Министарство саобраћаја Руске Федерације, а у делу контроле испуњења услова предвиђених чланом 3. ст. 2. и 3. и чланом 5. став 3. овог споразума – и Министарство унутрашњих послова Руске Федерације.

Ако надлежни органи страна буду замењени, називи нових органа достављају се другој страни дипломатским путем;

2) „превозник“ – свако физичко или правно лице које је регистровано на територији државе једне од страна које у складу са законодавством те државе има право да обавља међународни друмски превоз путника или ствари;

3) „друмско моторно возило“ – којим превозник располаже по основу власништва или по другом законском основу;

при превозу путника – аутобус, односно друмско моторно возило намењено за превоз путника с више од девет седишта,

укључујући и седиште возача и, евентуално, с приколицом за превоз пртљага;

при превозу ствари – теретно возило, теретно возило с приколицом, вучно возило или вучно возило с полуприколицом;

4) „линијски превоз путника“ – превоз путника аутобусом који се обавља према итинереру, реду вожње, ценама и станицама на којима превозник врши укрцавање и искрцавање путника, који су усаглашени између надлежних органа страна;

5) „ванлинијски превоз путника“ – превоз путника аутобусом који није обухваћен термином „линијски превоз путника“;

6) „дозвола“ – исправа којом се дозвољава кретање (у одласку и повратку) друмског моторног возила превозника из државе једне стране на територији државе друге стране;

7) „посебна дозвола“ – додатна дозвола за кретање друмског моторног возила које с теретом или без њега прелази дозвољене вредности осовинског оптерећења, укупне масе, ширине, дужине или висине, или друмског моторног возила са опасним теретом на територији државе друге стране, као и једнократна дозвола за кретање друмског моторног возила које припада превознику из државе једне стране с територије државе друге стране на територију треће државе или с територије треће државе на територију државе друге стране;

8) „санитарна контрола“ – санитарна, ветеринарска и фитосанитарна контрола.

Члан 3.

1. Превозник из државе једне стране нема право да обавља превоз путника и ствари између места која се налазе на територији државе друге стране.

2. Друмска моторна возила превозника из држава страна којима се обавља међународни превоз морају имати регистарске таблице и ознаку своје државе.

3. Приколице и полуприколице могу имати регистарске таблице и ознаку других држава, ако теретна возила, вучна возила и аутобуси имају регистарске таблице и ознаку држава страна.

Члан 4.

1. Ако димензије, маса или осовинско оптерећење друмског моторног возила (с теретом или без њега) превозника из државе једне стране прелазе вредности које су утврђене законодавством државе друге стране на чијој се територији обавља превоз, превозник је дужан да претходно прибави посебну дозволу одговарајућег надлежног органа те стране.

2. Превоз опасног терета на територији држава страна обавља се у складу са Европским споразумом о међународном друмском транспорту опасног терета од 30. септембра 1957. године.

Ако је за обављање превоза опасног терета у складу с наведеним споразумом или законодавством држава страна потребна посебна дозвола, превозник из државе једне стране дужан је да је пре почетка обављања превоза прибави од одговарајућег надлежног органа друге стране.

3. Ако је посебном дозволом из ст. 1. и 2. овог члана предвиђено кретање друмског моторног возила одређеним итинерером, превоз се мора обављати по том итинереру.

Члан 5.

1. Превозници и посаде друмских моторних возила држава страна дужни су да се придржавају законодавства, као и саобраћајних прописа државе на чијој територији се обавља превоз.

2. Возач друмског моторног возила мора поседовати националну или међународну возачку дозволу, која се показује заједно са одговарајућом националном возачком дозволом, и националну саобраћајну дозволу за друмско моторно возило која испуњава захтеве Конвенције о друмском саобраћају од 8. новембра 1968. године.

3. Дозвола и остали документи који су потребни у складу са овим споразумом морају се налазити код возача друмског моторног возила и показати на захтев надлежних органа.

4. Превоз путника или ствари на основу овог споразума обавља се под условом обавезног осигурања од грађанске

одговорности власника друмских моторних возила за штету нанету трећим лицима. Ово осигурање мора бити обављено пре почетка превоза.

Члан 6.

1. У случају да превозник из државе једне стране повреди одредбе овог споразума на територији државе друге стране, надлежни орган те стране обавештава о повреди надлежни орган стране на територији чије државе је превозник регистрован, како би надлежни орган те стране, по потреби, предузео једну од следећих мера:

– писмено упозорење превознику да ће му у случају поновљене повреде, дозвола за обављање превоза која му је претходно издата бити привремено или трајно одузета;

– привремено или трајно одузимање дозволе претходно издате превознику;

– обустављање издавања превознику нових дозвола за обављање превоза на територији државе друге стране.

2. Надлежни органи сваке од држава страна обавештавају један другог о мерама предузетим против превозника који је починио прекршај.

3. Одредбе овог члана не искључују примену санкција које су предвиђене законодавством државе на чијој територији је повреда учињена против превозника и посаде друмског моторног возила.

Члан 7.

1. Приликом обављања превоза путника или ствари на основу овог споразума превозници из држава страна ослобађају се на реципрочности основи од плаћања такси и дажбина везаних за поседовање или коришћење друмских моторних возила, као и коришћење и одржавање путева државе друге стране.

2. Наведено ослобођење не односи се на дажбине за коришћење путева, аутопутева, мостова и тунела на којима се наплаћује путарина ако се оне наплаћују на недискриминационој основи од превозника из државе како једне тако и друге стране.

Надлежни органи држава страна обавештавају један другог о списку путева на којима се наплаћују таксе или дажбине за коришћење путева, аутопутева, мостова и тунела на којима се наплаћује путарина.

3. Приликом обављања превоза на основу овог споразума превозници из државе једне стране ослобађају се од плаћања царинских и других дажбина и пореза на увоз на територију државе друге стране:

1) горива које се налази у резервоарима технолошки и конструктивно повезаним са системом напајања мотора, које је фабрика – произвођач предвидела за сваки модел друмског моторног возила, као и горива које се налази у резервоарима које је фабрика – произвођач уградила на приколицима и полуприколицима, а које је намењено за рад система за грејање или хлађење тог друмског моторног возила;

2) мазива у количини која је неопходна за коришћење друмског моторног возила током превоза;

3) алата и резервних делова намењених за поправку друмског моторног возила којим се обавља међународни превоз оштећеног на путу.

4. Алат и неискоришћени резервни делови који су наведени у ставу 3. овог члана подлежу враћању. Замењени резервни делови морају се извести или ставити под царински поступак уништења или под други царински поступак на начин који је утврђен царинским законодавством државе стране на чијој територији долази до промене царинског поступка према овим резервним деловима.

II. Превоз путника

Члан 8.

1. Линијски превоз путника обавља се уз сагласност надлежних органа страна.

2. Билатерални или транзитни линијски превоз путника обавља се на основу дозволе коју издају надлежни органи страна за

део итинерера који пролази преко територије њихове државе. Дозвола се издаје на период до пет година.

3. Надлежни органи страна међусобно размењују предлоге за успостављање линијског превоза путника који морају садржати:

- 1) назив превозника;
- 2) итинерер;
- 3) ред вожње и ценовник;
- 4) планирани период и учесталост обављања превоза;
- 5) станице на којима превозник обавља укрцавање и искрцавање путника и граничне прелазе држава;
- 6) уговор о кооперацији, ако услугу пружа неколико превозника.

Члан 9.

1. За обављање билатералног ванлинијског превоза путника, осим превоза из члана 10. овог споразума, потребна је дозвола коју издају надлежни органи страна. Сваком дозволом омогућава се обављање једног превоза у одласку и повратку, ако у самој дозволи није другачије предвиђено.

2. Надлежни органи страна сваке године без накнаде размењују међусобно усаглашени број образаца дозвола за ванлинијски превоз путника. На обрасцима се мора налазити потпис одговорног лица и печат надлежног органа који је дозволу издао. Дозволе које су издате током године важе закључно до 31. јануара наредне године.

Члан 10.

1. Дозвола из члана 9. овог споразума није потребна за обављање ванлинијског превоза путника у следећим случајевима:

1) ако се иста група путника превози истим аутобусом током целе вожње и при томе:

– путовање почиње и завршава се на територији државе стране у којој је аутобус регистрован;

– путовање почиње на територији државе стране у којој је аутобус регистрован, а завршава се на територији државе друге стране, под условом да аутобус напушта територију државе те друге стране без путника;

– аутобус улази на територију државе друге стране без путника да би преузео групу путника коју је тај превозник раније одвезао;

2) приликом обављања ванлинијског транзитног превоза путника;

3) приликом замене неисправног аутобуса другим аутобусом.

2. Приликом обављања превоза из става 1. тач. 1) и 2) овог члана, возач аутобуса мора имати документ са списком путника сачињен према обрасцу који су усагласили надлежни органи страна.

III. Превоз ствари

Члан 11.

1. Билатерални или транзитни превоз ствари, осим превоза из члана 12. овог споразума, обавља се на основу дозволе коју издају надлежни органи страна. Сваком дозволом омогућава се обављање једног превоза у одласку и повратку, ако у самој дозволи није другачије предвиђено.

2. Надлежни органи страна сваке године без накнаде размењују међусобно усаглашени број образаца дозвола за превоз ствари између две државе или у транзиту преко њихових територија. На обрасцима се мора налазити потпис одговорног лица и печат надлежног органа који је дозволу издао. Дозволе које су издате током године важе закључно до 31. јануара наредне године.

Члан 12.

1. Дозвола из члана 11. овог споразума није потребна за обављање превоза:

1) који се обавља друмским моторним возилом чија максимална дозвољена маса, укључујући и приколицу, није већа од шест тона, или чија носивост, заједно с приколицом, није већа од 3,5 тоне;

- 2) неисправних друмских моторних возила;
 - 3) медицинске опреме и медикамената намењених за пружање хитне помоћи у случају елементарних непогода, као и за пружање хуманитарне помоћи;
 - 4) експоната, опреме и материјала намењених за изложбе или сајмове;
 - 5) предмета, реквизита и животиња за позоришне, музичке, спортске или циркуске представе, сајмове или свечаности, филмске пројекције, као и за снимање радио-емисија или филмова и телевизијских емисија;
 - 6) посмртних остатака преминулих;
 - 7) поштанских пошиљки;
 - 8) покретне имовине приликом селидбе.
2. Дозвола из члана 11. овог споразума није потребна за кретање возила техничке помоћи намењених за ремонт или вучу неисправних друмских моторних возила.
3. Тачке 4) и 5) става 1. овог члана важе ако се ствари враћају у државу у којој је друмско моторно возило регистровано или извозе у трећу државу.

Члан 13.

1. Превозник из државе једне стране може обављати превоз ствари с територије државе друге стране на територију треће државе, као и с територије треће државе на територију државе друге стране, ако је за то добио посебну дозволу надлежног органа друге стране, којом се омогућава обављање једног превоза у одласку и повратку, ако у самој дозволи није другачије предвиђено.

2. Надлежни органи страна сваке године без накнаде размењују међусобно усаглашени број образаца посебних дозвола за превоз у треће државе (из трећих држава). На обрасцима се мора налазити потпис одговорног лица и печат надлежног органа који је издао посебну дозволу. Дозволе које су издате током године важе закључно до 31. јануара наредне године.

IV. Завршне одредбе**Члан 14.**

1. У погледу граничне, царинске, саобраћајне и санитарне контроле примењују се одредбе међународних уговора чије су потписнице Република Србија и Руска Федерација. Питања која нису регулисана овим уговорима решавају се у складу са законодавством државе сваке од страна.

2. Гранична, царинска, саобраћајна и санитарна контрола у случају превоза лица којима је потребна хитна медицинска помоћ, линијског превоза путника, као и превоза животиња и лакокварљивих производа обавља се преко реда.

Члан 15.

1. Сва спорна питања која могу настати у погледу тумачења и реализације овог споразума стране решавају путем преговора и консултација, и у ту сврху надлежни органи страна образују Мешовиту комисију. За учешће у раду Мешовите комисије могу се позивати представници удружења друмског саобраћаја држава страна.

2. Надлежни органи страна усаглашавају поступак годишње размене образаца дозвола предвиђених чл. 9, 11. и 13. овог споразума, као и услове њиховог коришћења.

Члан 16.

Измене овог споразума врше се на основу узајамне сагласности страна.

Члан 17.

1. Овај споразум ступа на снагу након истека 30 дана од дана пријема последњег писаног обавештења дипломатским путем о томе да су стране спровеле унутрашње државне процедуре неопходне за његово ступање на снагу.

2. Овај споразум закључује се на неодређено време и важи до истека шест месеци од дана када једна од страна дипломатским путем у писаном облику обавести другу страну о својој намери да га раскине.

3. Од дана ступања на снагу овог споразума у односима између Републике Србије и Руске Федерације престају да важе Споразум између Владе Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Владе Савеза Совјетских Социјалистичких Република о међународном друмском саобраћају, потписан у Москви 18. јуна 1970. године и Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају, потписан у Београду 4. новембра 1998. године.

Сачињено у Београду, 23. марта 2011. године, у два примерка сваки на српском језику и руском језику, при чему оба текста имају подједнаку важност.

За Владу
Републике Србије
Милутин Мркоњић, с.р.
министар за инфраструктуру и
енергетику

За Владу
Руске Федерације
Левитин Игор Јевгењевич, с.р.
министар саобраћаја

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

66

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о потврђивању амандмана 1–6. на Европски споразум о раду посада на возилима која обављају међународне друмске превозе (АЕТР)

Проглашава се Закон о потврђивању амандмана 1–6. на Европски споразум о раду посада на возилима која обављају међународне друмске превозе (АЕТР), који је донела Народна скупштина Републике Србије на Првој седници Другог редовног заседања у 2011. години, 18. октобра 2011. године.

ПР број 126

У Београду, 19. октобра 2011. године

Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.**ЗАКОН**

о потврђивању амандмана 1–6. на Европски споразум о раду посада на возилима која обављају међународне друмске превозе (АЕТР)

Члан 1.

Потврђују се амандмани на Европски споразум о раду посада на возилима која обављају међународне друмске превозе (АЕТР), и то: Амандман 1, сачињен у Женеви 3. августа 1983. године, у оригиналу на енглеском језику, Амандман 2, сачињен у Женеви 24. априла 1992. године, у оригиналу на енглеском језику, Амандман 3, сачињен 28. фебруара 1995. године, у оригиналу на енглеском језику, Амандман 4, сачињен 27. фебруара 2004. године у оригиналу на енглеском језику, Амандман 5, сачињен 16. јуна 2006. године у оригиналу на енглеском и француском језику и Амандман 6, сачињен у Женеви 20. септембра 2010. године у оригиналу на енглеском, француском и руском језику.